

Orthoblog

Anna M. T. Bosman

OmDenken

Berthold Gunster* beschrijft op een zeer gemakkelijke wijze hoe de mensheid gereageerd zou hebben als eerst games waren ontwikkeld en dan pas de boekdrukkunst. Waarschijnlijk zouden we in de krant geattendeerd worden op de gevaren van lezen: zeer passief, niet interactief, het stimuleert de zintuigen te weinig en het isoleert kinderen. Games daarentegen dagen kinderen uit bij het zoeken van een oplossing waarbij ze zelf de regisseur zijn. Door met elkaar te interacteren wordt de sociale ontwikkeling bevoor-

derd. De driedimensionale wereld die via beeld en geluid toegang heeft tot het brein verrijkt de neurale netwerken in de hersenen, wat op haar beurt de plasticiteit bevordert. Wat Gunster hiermee wil zeggen is dat het helpt om ook in de opvoeding Om te Denken. Als jij als opvoeder ergens last van hebt, dan wil dat nog niet zeggen dat het lastig is voor het kind of voor zijn ontwikkeling. Ik vond zijn boek bijzonder verfrissend en kan het iedere natuurlijke en professionele pedagoog aanbevelen. Echt iets voor onder de kerstboom.

* Gunster, B. (2012). *Lastige kinderen? Heb jij even geluk*. Utrecht: Bruna.

Volgspot – Wietske van Oorsouw

Wel of niet zelf sturen?

412

A. M. T. Bosman

Zo leer je alle kinderen rekenen

413

Frank Van Holen, Johan Vanderfaellie, Femke Vanschoonlandt,

Skrällan De Maeyer & Laurence Belenger

Ontwikkeling van een interventie voor pleegouders, een continu keuzeprocess

425

Han J. M. Spanjaard, Jan Willem Veerman & Tom A. van Yperen

De kern van effectieve jeugdhulp.

Van erkende interventies naar werkzame elementen

441